

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra Fulvia

Citation: Kaalund, H. V.: "Fulvia", i Kaalund, H. V.: *Fulvia*, 1891, s. 101. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund02val-shoot-idm140027968706448.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fulvia

EUGENIUS.

Jeg lider! o, min Gud, det er forskyldt!
Mit Kjønn, som jeg letsindig ringeagted,
maa jeg fornægte nu. - Jeg, jeg, som hader
Forstillelse og Løgn: Jeg er Abbed!
- Hvordan jeg blev det, næppe selv jeg véd;
en Haandspaalæggelse af ham, der døde,
102 afgjorde Alt - jeg tav: det var min Brøde -
ind i Bedraget modstandsløs jeg gled.
Forblindet af min Iver for at tjene
den Tro, der stod for mig som Frelsens Klippe,
- den, som jeg aldrig, aldrig mér vil slippe -
jeg skuffed' ej blot Andre, men mig selv.
- Nu staar jeg ene mellem lutter Mænd,
og her er Ingen, uden Dig, min Gud,
min Skaber og min Dommer, som jeg tør
betro min Sjælekamp. - Min Klostercelle
er som en Grav, - herude aander jeg
dog mere let. - Naturen drager mig
som aldrig før - Men er det ikke syndigt,
at elske den og Livet? Hedningverden
forguder jo Naturen. - Jeg er Kristen
og véd, at den er falden! Derfor stopper
jeg Øret til for ikke at fortrylles
af Fuglens Sang, og dækker tæt mit Hoved,
at ikke Synet af de gyldne Skyer, -
af Palmerne, der vugge deres Kroner
i Foraarsvinden, - eller disse Blomster,
der har forvildet sig til denne Udørk,
skal friste mig. - Men ak! hvad nytter det?
Jeg bærer Fristelsen dybt i mig selv;
bestandig lyder der en Røst herinde:
hans, som bebrejded mig: jeg ej var Kvinde!
Jeg hører den i hvert mit Hjertes Slag -
midt i min Andagt - baade Nat og Dag:
- »Det er Naturen, som Du kjæmper mod -
Du taber, Fulvia, Verden vil vinde!«
103 Nej! Jeg vil klynge mig til Korsets Fod!
- Lad Hjertet kun forbløde sig herinde!